

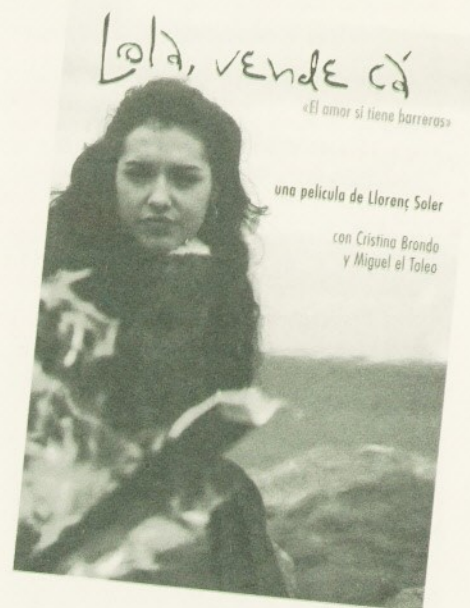
Un Hospital de pel·lícula

Un dia qualsevol de mitjan març. La segona planta de l'edifici B de l'Hospital de Granollers està literalment ocupada per gitanos. No són malalts. No són visites. Estan treballant. Són els actors de la pel·lícula *Lola, vende cá*. Llorenç Soler, el director del film, ha escollit l'Hospital per rodar algunes escenes. El centre geriàtric també ha cedit durant unes hores el seu menjador sala d'estar com a escenari.

Com va anar perquè triessin com a escenari d'una part de la pel·lícula el nostre Hospital? La resposta la té el director. Soler busca que tot el que explica s'assembli, com més millor, a la realitat. No s'utilitzen decorats: es grava a les cases, als cen-

tres sanitaris, als carrers, als col·legis, allà on viu i veu passar la vida el col·lectiu gitano. No s'il·luminen els escenaris, perquè semblin més verídics. El propòsit d'aquesta cinta és aconseguir un alt grau de veracitat, i l'assoleix.

Si algú pensava, en sentir que rodarien una pel·lícula al nostre lloc de feina, en el gran desplegament de mitjans que suposa normalment el cinema, anava errat. Ni guies per a trèvelings, ni grans focus, ni grans càmeres –tot es va gravar en mini-DV, un sistema de vídeo que utilitza petites càmeres que apromen més la veritat–, ni grans actors, tot i que el seu paper a la pel·lícula va més enllà de la interpretació.

La posada en escena de *Lola, vende cá* proposa la participació personal dels gitans actors en la construcció dels diàlegs i de la història.

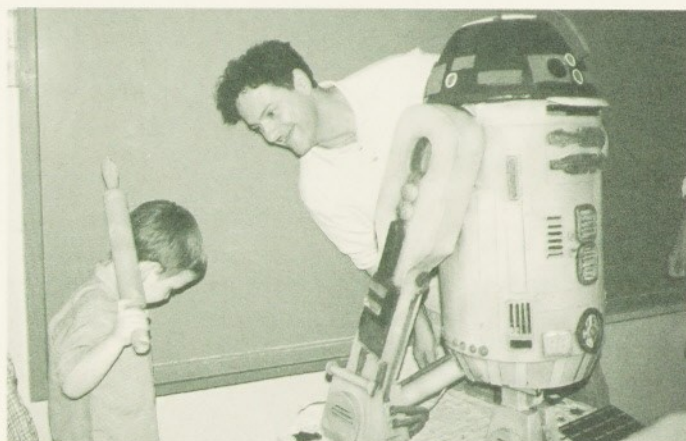
En acabar el rodatge, el resultat serà tan cert com el dia a dia del nostre Hospital.

dBaB

Una mona galàctica a l'Hospital

El pastisser Lluís Costa, de la pastisseria Vallflorida de Sant Esteve de Palautordera, va regalar a l'Hospital de Granollers la mona de Pasqua que va elaborar enguany. Es tracta d'una versió del robot R2D2 de La guerra de les galàxies, d'1,05 metres d'alçària i 0,68 d'amplada, fet amb més de 20 quilos de xocolata. Un dels aspectes més originals d'aquesta creació és que la mona/robot es mou, parla i encén els llums, gràcies a uns sistemes elèctrics que porta incorporats.

L'endemà del dilluns de Pasqua, Lluís Costa va portar la seva creació fins a la sala de jocs de Pediatria, on petits i grans vam poder començar a tastar el robot de xocolata.

dBaB